

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu **Ing. J. V., J.**, proti žalovanému **Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Košiciach**, Krajský dopravný inšpektorát v Košiciach, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-115-3/DI-1-2009 z 23. októbra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/77/2010 – 41 z 23. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/77/2010 – 41 zo dňa 23. marca 2011 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím č.p. KRP-115-3/DI-1-2009 z 23. októbra 2009 žalovaný ako odvolací orgán v priestupkovom konaní podľa § 58 ods. 1 a § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach č. ORP-P-3557/1-ODI-2008 zo 17. júna 2009 o priestupku, ktorým uložil žalobcovi pokutu vo výške 40,- €. Žalobca sa mal priestupku dopustiť na tom skutkovom základe, že 20. decembra 2008 o 9.30 hod. na križovatke Alejová - Gemerská - Pri prachárni bol zaradený s motorovým vozidlom Škoda Superb ev. č. X. s označením S. TAXI v priamom jazdnom pruhu na prejazd križovatkou v smere na sídlisko Železníky, avšak po rozsvietení zeleného svetla signalizačného zariadenia pre jeho smer jazdy vošiel do križovatky, v ktorej náhle zmenil smer jazdy vpravo, odbočil na Alejovú ulicu a pokračoval k čerpacej stanici S., čím porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov a dopustil sa priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1, písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za ktorý mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. e/ tohto zákona uložená bloková pokuta 40 € a bol zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16 €.

Žalobou podanou 16. novembra 2009 žiadal žalobca o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.p. KRP-115-3/DI-1-2009 z 23. októbra 2009. Krajský súd v Košiciach žalobu zamietol s odôvodnením, že pri preskúmaní sa obmedzil len na otázky, či vykonané dôkazy neboli pochybné, či nedošlo k porušeniu niektorej zásady správneho konania, či vykonané dôkazy logicky robia možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel a či aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis.

Krajský súd v Košiciach preskúmaním nezistil pochybenia správnych orgánov a stotožnil sa so zisteným skutkovým stavom, ktorý nebol spochybnený žiadnym z argumentov prednesených žalobcom v žalobe. Žalobu preto s odkazom na ustanovenie § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozsudkom zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že v konaní nebol predložený jediný dôkaz o tom, že spáchal priestupok, lebo záznam

policajtov za taký dôkaz nepovažuje a keďže taký dôkaz o jeho vine neexistuje, nemohla byť krajským súdom zistená ani žiadna procesná vada, ktorej sa však dopustila vylúčená npor. Ing. D. B., ktorej povedal mená svedkov, ktorých navrhol v priestupkovom konaní vypočúť. Priestupku sa nedopustil a postih za nespáchaný priestupok považuje za perzekúciu zo strany niektorých policajtov, ktorým sa on postavil na odpor.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.). bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 23. mája 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným v jeho rozhodnutí. Preto, aby zbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, zaoberal sa iba námietkami žalobcu, uplatnenými v odvolaní, i keď ide o námietky, ku ktorým sa už podrobne vyjadril súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Na základe obsahu pripojených spisov sa odvolací súd stotožnil so záverom, že Ing. J. V. sa dopustil priestupku tak, ako je uvedené v úvode odôvodnenia tohto rozsudku s tým, že odvolací súd k dôvodom súdu prvého stupňa dodáva, že nič v priebehu správneho konania ani konania pred súdom nebránilo žalobcovi predniesť akékoľvek obhajobné

tvrdenia, či už priamo alebo návrhom na výsluch svedkov, či predložením listinných alebo iných dôkazov. Tvrdenie žalobcu, že mená svedkov, ktorých navrhol vypočuť, oznámil npor. Ing. D. B. je irelevantné a po vylúčení tejto zamestnankyne Okresného dopravného inšpektorátu v Košiciach tak mohol spraviť opakovane niekoľkokrát. Vzhľadom na to, že správne orgány nemali žiadne informácie o svedkoch, ktorí by mohli potvrdiť, že žalobca sa priestupku nedopustil, nemohli konať ani ex offa a týchto svedkov zistiť a predvolať. Mohli tak vychádzať a napokon správne a v súlade so zákonom i vychádzali len zo správy o výsledku objasňovania priestupku a výpovedí nstržm. P. H. a npráp. Ľ. R., ktoré sú riadnymi dôkazmi a podkladom pre rozhodnutie v konaní o priestupku, a to podľa ustanovení § 51 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a § 32 ods. 2 ako aj § 34 Správneho poriadku, podľa ktorého odseku 1 až 3 na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka. Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

Oba dopravné inšpektoráty v Košiciach konali v súlade s citovanými predpismi, správne zistili spáchanie priestupku žalovaným a nepochybili ani pri ukladaní sankcie. Nedostatky týkajúce sa vykonania niektorých úkonov objasňovania priestupku už vylúčenou npor. Ing. D. B. boli odstránené tým, že boli z prevažnej časti konvalidované opakovaným vykonaním vadných úkonov npor. M. K. Na základe toho možno konštatovať, že ako správny organ prvého stupňa, tak i žalovaný vychádzali zo správne a úplne zisteného skutkového stavu, ktorý sa opieral o riadne a zákonným spôsobom vykonané a už označené dôkazy, pričom postupovali podľa právnych predpisov platných a účinných v čase konania, resp. spáchania skutku.

Skutočnosť, že žalobca do odvolacieho konania pred Najvyšším súdom SR, ale najmä pred žiadnym orgánom objasňovania priestupkov, ktorý nebol vylúčený, nepredniesol návrh na vykonanie žiadneho dôkazu o jeho nevine, nespôsobuje pochybnosti o doposiaľ vykonaných dôkazoch a nevyvracia preukázanú vinu žalobcu.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného odvolací súd osvojac si

argumentáciu prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

V Bratislave 23. mája 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková